

[Erik Appel.]

kunnet staa Maal med Folkeskolen i sine Undervisningsresultater. Men det er fuldkommen rigtigt bemærket, at Friskolen ikke ønsker at leve af Statens Naade. Jeg kan i denne Sammenhæng udtale, at Friskolefolkene mener at have en grundlovs-mæssig Ret til den Støtte, de faar. Vi har som bekendt ikke Skolepligt, men kun Undervisningspligt. Til Opfyldelse af denne Pligt mener Friskolen at have en begrundet Ret til Støtte.

Jeg tillader mig at bemærke om Synspunktet „Naade“, at Statens Handlinger over for Folket vel under Enevælden kunde ses ud fra et saadant Synspunkt, men for den demokratiske Stat maa Synspunktet være Ret og Billighed. Deri ligger baade Styrken og Glæden i Folkestyret. I den Retning peger da ogsaa den af Undervisningsministeriet for nylig udsendte Vejledning for Folkeskolens Arbejde, og jeg anerkender den frisindede Linie, her er tilkendegivet, og frygter derfor ikke yderligere Indgreb fra Statsmyndighederne paa Grund af ydet Støtte.

Jeg takker dernæst den højtærede Trafikminister paa Ikke-Rygernes Vegne for den klare og fyldestgørende Udtalelse om Togpersonalets Instruks med Hensyn til Kupeer for Ikke-Rygere.

Jeg takker ligeledes for Ministerens Bemærkninger om Mulighederne af Angivelse af Postforsendelser paa de enkelte Postkontorer, idet jeg forstaar, at man har Opmærksomheden henvendt paa Sagen. Jeg tillader mig at henstille, at der paa Postkontorer, der er forbundet med Jernbanestationer, bliver hængt en Tavle eller et haandskrevet Papir op i Ventesalene med den fornødne Angivelse af Tog, der medfører Post. Mærklægningsbestemmelserne spiller næppe nogen Rolle, da saa at sige alle nu er forsynet med Lommelygter. Men jeg venter nu efter Ministerens Udtalelser, at Sagen staar foran sin Løsning.

Til den højtærede Kirkeminister maa jeg ogsaa rette en Tak for den velvillige Besvarelse af mit Spørgsmaal om en norrøysk Frimenigheds Brug af Sognekirken. Jeg kan til Sagen give nogle yderligere Oplysninger. Spørgsmaalet om Vederlag for Brug af Sognekirken blev af Menighedsraad og Provstiudvalg indstillet til Stiftsøvrigheden med Forslag om en Trediedel af Kirkens aarlige samlede Udgifter, men med Tilføjelsen „dog mindst 2 000 Kr.“. Dette sidste ønskede Stiftsøvrigheden ikke at godkende, og det glæder mig at erfare gennem den højtærede Kirkeministers Op-

lysninger, at Stiftsøvrighedens Afgørelse ligger omkring 1 000 Kr. Dette Beløb ligger ganske vist betydeligt højere, end hvad andre Frimenigheder betaler, men det er dog en Halvering af det oprindeligt stillede Krav og saaledes Udtryk for en vis Imødekommenhed.

Den højtærede Minister oplyser, at Frimenigheden vil bruge Kirken to Gange maanedlig og hver Søndag om Sommeren. Det er rigtigt, at saaledes var Frimenighedens oprindelige Ønske, men det er ændret til to Gange maanedlig hele Aaret. Da der er Anneks til Sognet, skulde en Fordeling af Gudstjenesterne ikke volde Vanskeligheder; derfor synes det noget mærkeligt, at man i hvert Fald i de foreløbige Betingelser krævede, at Gudstjenestetiderne skulde bestemmes i Samraad med Sognepræsten for højt, men ogsaa mindst to Maaneder ad Gangen. Men jeg forstaar af Ministerens Udtalelser, at der nu kommer et fast Regulativ.

At Frimenigheden har egen Kirke i Sognet, er mig bekendt. Jeg ser, at den højtærede Minister mener, at der maaske kunde sættes et lille Spørgsmaalstegn ved Sagen i den Anledning. Jeg skal ud fra den her givne Anledning meddele, at Frimenighedens Kirke er et gammelt Forsamlingshus, der er lavet om til kirkeligt Brug. Men Hovedsagen er, at dette tidligere Forsamlingshus er noget ubekvent beliggende, og dertil kommer, at der har tilsluttet sig Folk til Frimenighedens Gudstjenester, som er vant til at komme i Sognekirken, og som gerne vedblivende vil søge til den. For ikke at faa to frie Menighedsdannelse, en Frimenighed og eventuelt en Valgmenighed, men bevare de to Kredse samlet, har man ønsket at faa Sognekirken overladt til Brug. Jeg maa efter Ministerens Udtalelser vente, at Sagen nu ret hurtigt vil gaa i god Orden.

Undervisningsministeren (Højberg Christensen): Jeg maa indrømme det ærede Medlem Hr. Christiani, at det er rigtigt, at der ikke kan være det samme almene Dannelsesgrundlag for dem, der møder med Adgangseksamen, og dem, der møder med Studentereksamen, naar de optages paa Polyteknisk Lærestalt; det specifikt faglige Grundlag skulde være det samme, selv om man vist maa sige, at Adgangsfolkene anammer det betydeligt hurtigere end Studenterne. Dette Forhold er maaske Grunden til, at man som det ærede Medlem kan mene, at Adgangseksamen er sværere end Studentereksamen. Det tror jeg nu er forkert. Jeg kan ikke lade være med i Paren-